

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1837-10-31)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1837-10-31)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 203. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0078.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig til Ingemann.

Kristianshavn. 31te Oktbr. 1837.

Kjære Ingemann!

Vel sendte jeg dig i Gaar en Hilsen med et levende Menneske, da Prof. Hauch var saa god at se op til mig; men dog maa jeg i det mindste kvittere for rigtig Annammelse af den nye kortvillige Fundats for Skolen i Sor, ligesom jeg naturligvis gjerne vilde trøste dig med, at Kortheden just er Dyden ved denne som ved alle vore Skole- Forskrifter herefter, da det betyder, man har fundet, det var splittergalt at ville hovmesterere Skolemestere, som, hvis de ikke selv bedst vide at ramme Skolens Tarv, helst skulde gives Løbepas, og oplæres i alt Fald ikke bedre af Folk, der hverken har holdt Skole eller gaaet i Skole. Ovennævnte Trøst maatte der nu vel en ganske anden Pen end min til at give; men der ligger dog allerede for mine Øjne en stor Trøst i den Oplysning, at en maadelig Pen i en skikkelig Haand kan give os al den Trøst, vi behøve, og det i et Øjeblik, blot ved at slaa Streg over det, der piner os. Og saaledes er det dog virkelig med al vor Skolesorg, naar vi har opdaget, at dens Blomstring ingenlunde beror paa, ats. 204alt gaar efter vortHoved, men tvært imod derpaa, at enhver, baade Mester og Dreng, faar Lov til at følge sit, som er det eneste, han kan bruge, og som han dog nødvendig mister, naar han bytter det bort med et andet, uden at al Verdens Skolemestere kan faa det andet til at passe paa hans Skuldre. At gjøre deune store Opdagelse af, hvad der ligger lige for vor Næse, har desuden kostet mig saa mange Aar og saa meget baade Hovedbrud og Ærgrelse, at jeg for min egen Æres Skyld ej kan tænke, den falder alle andre let; saa, skjønt Pligterne mod mig selv derved komme i en slem Kollisjon, maa jeg dog tvinge mig til at synes taalmodig med dem, der endnu bestandig tro, at alle andre ikke blot kan og bør nøjes med Skyggen af deres Hoved, men vinde usigelig ved for den at opofre deres eget raa Stof, som det reelle for Idealet. Kun ved selv at savne Friheden til aandelig at virke efter vort eget Hoved, har vi endelig lært at skatte dens Værd og opgive den skolemesterlige Herskesyge, hvormed den umulig kan bestaa. Og nu er det vel Ulykken, at de herskende ikke savne Friheden; men til Lykke vil de snart savne Hoveder, som er mer end Skygger af deres, og da lettelig gjøre den Opdagelse, at de kun findes, hvor de har Lov til at sidde paa deres eget og vise, hvad de er. Saaledes vil den i Staten herskende Selvraadighed paa en Omvej skaffe os den Skole- Frihed, vore ydmyge Bønner (til andre end Vor-Herre) aldrig vilde erhverve os; og derfor skal vi ogsaa være overbærende med det gale og dumme Frihedsskrig, der, som en Modvægt til Politimester- og Skolemesterskabet i det uendelige, er et for vore Synders Skyld nødvendigt Onde. — Det synes jo ikke stort bevendt med den Frihed, Ulatinen har faaet til at besøge baade eders lave og høje Skole, saa længe ingen maa komme til den høje, før han har været i den lave og uden at høre til den faste Stok, saa for en Udvidelse maa vi gjøre alt, hvad vi kan; men det første Skridt, som eue koster, er dog gjort, og naar I gjøre jert bedste, maa de følgende komme af sig selv, ligesom det godt kan træffe, at den førstes. 205Ulatiner, I faa til Akademiet, vil være i Stand til at drive Latinen til Krebshuset ¹⁾, hvor den har hjemme, og flytte Bommen i Filosofgangen dør op, saa den ingen andre er i Vejen. Hvorledes nu de af jer, som vil hjælpe til, bedst skal bære jer ad, det er vist nok et stort Spørgsmaal, men som I kun selv kan besvare ved i Guds Navn at gjøre jert bedste; thi her nytter ingen anden Teori end den simple, os er givet: at kun ved Modersmaalet kan der virkes levende i Fædernelandet, og at uindskrænket Frihed i det aandelige tjener os alle bedst; men enhver Ungersvend, vi levende kan meddele denne Teori, har vi derved alt vundet for Livet, som er store Ting, saa forgyæves kan vor Virksomhed i denne Retning aldrig være, og for Resten kan vi frit regne paa Guds Velsignelse, som gjør alt.

Hilsen og Venskab fra

N. F. S. Grundtvig.